

Αγωνιστική Συστήριση Εκπαιδευτικών

Με αφορμή την 5 Οκτώβρη, παγκόσμια μέρα εκπαιδευτικού, απευθυνόμαστε, με τα λόγια του μεγάλου παιδαγωγού Δημήτρη Γληνού, σε όλους αυτούς που έχουν έγνοια για τους μαθητές τους και το μέλλον τους: **“Η εργασία του Δασκάλου, κάθε εκπαιδευτικού, δεν ετοιμάζει το σήμερα παρά το αύριο.**

Τα παιδιά που διδάσκει θα ζήσουν σε μια κοινωνία που θα είναι αλλιώτικη και με νέες απαιτήσεις από ότι είναι σήμερα. Θέλουν τους εκπαιδευτικούς μπλεγμένους σαν σε δόκανο, στις περιφημες επιταγές, «στα κελεύσματα του κράτους», που πρέπει να ακολουθούνται ασυζητητί. Κι αυτό σημαίνει ότι πρέπει να είναι α-πολίτικος, ουδέτερος, χωρίς ελεύθερο φρόνημα, κουφός στα προβλήματα που θέτει η ίδια του η συνείδηση.

Εάν θέλει ο εκπαιδευτικός να προετοιμάσει τα νιάτα για το μέλλον, να διαμορφώσει το ανθρώπινο υλικό, **δεν μπορεί να αγνοήσει τα βασικά χαρακτηριστικά την εποχής,** είναι ανάγκη να πάρει μέρος σ’ όλο τον κοινωνικό κοχλασμό και να παλέψει να λυθούν τα προβλήματα του λαού. **Δεν μπορεί να μείνει ουδέτερος** που, αν το θέλετε, η ουδετερότητα καταλήγει να είναι συμμετοχή στην αδικία κατά του λαού. **Είναι ανάγκη να συλλάβει το μέλλον μέσα στο παρόν και να εργαστεί δημιουργικά. Να νιώσει τα νιάτα, τις ελπίδες τους, το νέο που γεννιέται μέσα τους και γεμίζει ο ίδιος απ’ αυτές κι αποφεύγει έτσι την αποτελμάτωση και τη ρουτίνα την καταλύτρα κάθε προκοπής.**

Ο εκπαιδευτικός είναι ανάγκη να αφουγκράζεται το νέο, να συνεργαστεί με τις νέες δυνάμεις για τη γέννηση του νέου, για την κατανίκηση κάθε αντίθεσης μέσα στην κοινωνία, με το νόημα **να καταργηθεί η εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, να καταργηθεί κάθε μορφή καταπίεσης** από τα πιο βίαια ως τα πιο δόλια μέσα οικονομικής διεΐσδυσης και πολιτικής διαφθοράς. **Έτσι, μόνο παίρνει νόημα και βαρύτητα ο ρόλος του εκπαιδευτικού.”¹**

Καλούμε κάθε μπροστάρη, πρωτοπόρο εκπαιδευτικό που συναισθάνεται το ρόλο του, μέσα στην κοινωνία, ως πλάστη συνειδήσεων, να αφουγκραστεί το νέο, **να υπηρετήσει το δίκαιο, να δώσει στους μαθητές του τα όπλα για να μάθουν να πολεμούν την αδικία.** Να γυρίσει την πλάτη του στα κελεύσματα της «ρεαλιστικότητας» του κεφαλαίου που θέλει, τον ίδιο και τους μαθητές του, σκυμμένους μπροστά στη βαρβαρότητα. **Να εμπνεύσει με την αγωνιστική στάση του και να αποτελέσει παράδειγμα. Να δώσει απαντήσεις στα αγωνιώδη ερωτήματα των μαθητών για το μέλλον τους σπλιζοντάς τους με θάρρος, γνώση και τόλμη, διδάσκοντάς τους το μεγάλο μάθημα της ζωής, αυτό του ΑΓΩΝΑ.**

Έτσι αποκτά πραγματικό περιεχόμενο και νόημα η αποστολή του εκπαιδευτικού που υπηρετείται ΚΑΘΕ μέρα, μέσα και έξω από την σχολική τάξη, στα όμορφα μονοπάτια της

¹ Απόσπασμα – επιλογή από το άρθρο της Ρόζας Ιμβριώτη αφιερωμένο στο Δημήτρη Γληνό, περιοδικό “Επιθεώρηση Τέχνης”, αρ. 11-12/1964